

РЕШЕНИЕ

№ 3120

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1951** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Областна Дирекция по Безопасност на Храните (ОДБХ) – С. град против решение № 20214576/22.11.2021 г., постановено по н. а. х. дело № 16497/2018 г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 187/13.03.2018 г. на Директора на ОДБХ – С. град.

В касационната жалба се навеждат доводи, че обжалваното съдебно решение е постановено при неправилно приложение на закона – касационно основание за отмяна по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2, пр. 1 от НПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Оспорва се изводът на районния съд за допуснато в хода на административнонаказателното производство съществено нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Твърди се, че процесното нарушение е безспорно доказано и правилно квалифицирано, а санкционният акт е издаден в съответствие със законовите изисквания за процедура и съдържание, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността на нарушителя. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесното наказателно постановление да бъде потвърдено. Претендира присъждане на разноски, като възразява прекомерност на платено

адвокатско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] оспорва касационната жалба като неоснователна по съображения, подробно изложени в депозираните по делото отговор на касационната жалба и в писмено становище чрез процесуалния му представител. Претендира присъждане на сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба предвид наличието на сочените в нея касационни основания.

XX касационен състав на Софийски градски административен съд намира, че жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение районен съд е отменил НП № 187/13.03.2018 г. на Директора на ОДБХ – С. град, с което на ответника, за административно нарушение на чл. 17, ал. 1 от Закона за Храните (отм.); и на основание чл. 43, ал. 2 от ЗХ(отм.); , е наложена имуществена санкция в размер на 3 000. 00 (три хиляди) лева. За да постанови този резултат, районният съд е приел, че санкционният акт не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН за изчерпателно посочване на законните разпоредби, които са били нарушени. Този си извод съдът е обосновал с аргумента, че правната квалификация на нарушението по чл. 17, ал. 1 от ЗХ(отм.); е непълна, тъй като липсва препращане към конкретните разпоредби от Наредбата по чл. 17, ал. 2 от ЗХ, с оглед бланкетния характер на посочената за нарушена разпоредба. В тази връзка, съдът е приел, че непълната правна квалификация на деянието е съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като препятства възможността на соченото като нарушител лице да разбере за какво нарушение е реализирана отговорността му, с което е нарушено правото му на защита.

Решението е постановено в съответствие с материалния закон.

Изводът на първоинстанционния съд за допуснато съществено процесуално нарушение в хода на административнонаказателното производство е правилен и обоснован и се споделя от настоящия състав на касационната инстанция.

Обосновано от СРС е прието и наличието на съществено процесуално нарушение при съставяне на АУАН и НП, изразяващо се в непосочване на конкретните законови разпоредби, които са били нарушени.

В конкретния казус, имуществената отговорност на ответник е ангажирана за това, че при извършена на 13.02.2018 г. проверка от длъжностни лица при ОДБХ – С. град в търговски обект – бърза закуска, стопанисван от ответника от приложения по делото на СРС КП № 0026362/13.02.2018 г. е установено, че хигиенното състояние на обекта е лошо – има наслоена мърсотия и мазнина по пода, стените и технологичното оборудване и не се използват по предназначение неработеща вентилационна система с компроментиран отвод,, негоден работен плот – с процепи и пукнатини, хранителни продукти – заготовки и суровини се съхраняват противно на хигиенните изисквания, работещите в павилиона били с изтекли здравни книжки. Нарушението е квалифицирано като нарушение по чл. 17, ал. 1 от ЗХ (отм.).

Цитираната разпоредба предвижда, че производителите и търговците на храни, включително лицата, които осъществяват първично производство и свързани с него дейности, са длъжни да спазват хигиенните изисквания и да прилагат добри практики на всички етапи на производството, преработката и дистрибуцията на храни.

На основание съставения КП, на 14.02.2018 г. е съставен АУАН бл. № 2001395, в

който фактическото описание на нарушението е с препращане към КП. В АУАН няма описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Сочи се нарушение по чл. 17 (1) от ЗХ от 1999 г. Считано от редакцията от 1999 г., отм. ЗХ има множество изменения и допълнения, включително и разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗХ (отм.) Никъде в ЗАНН в действащата редакция по чл. 42, ал. 1, т. 4 не се сочи, че актосъставител в подробното описание на считано за административно нарушение действие/бездействие може да се позове на констатации в друг акт на специализираната администрация. Напротив – с АУАН се вменява административното обвинение, по което се ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя. Актосъставител не е освободен от задължението да опише точно и подробно приетото за установено нарушение. КП, дори да е изрядно съставен не е неразделна част от АУАН или НП.

Правилни са и изводите на районния съд, че процесното НП не отговаря на изискването на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, тъй като е налице непълнота по отношение на правната квалификация на деянието. Действително, сочената като нарушена норма на чл. 17, ал. 1 от ЗХ (отм.); е бланкетна както правилно е приел РС, тъй като препраща към норми от други нормативни актове. В нея не се съдържат конкретните задължения, за неизпълнението или несвоевременно изпълнение на които, посочените лица носят административнонаказателна отговорност, поради което за да бъде санкционирано лицето е необходимо да се посочени конкретната правна норма в която се съдържа съответното задължение, което не е изпълнено. Съгласно чл. 17, ал. 2 ЗХ (отм.); министърът на здравеопазването и министърът на земеделието, храните и горите определят с наредба изискванията към производителите и търговците на храни, включително към лицата, които осъществяват първично производство и свързани с него дейности; хигиенните изисквания при първичното производство; хигиенните изисквания към обектите за производство и търговия с храни и условията за производство и търговия с храни.

В случая, е издадена Наредба № 1/2016 г. за хигиената на храните (отм.), в която са определени конкретни хигиенни изисквания, касаещи обектите за производство и търговия с храни, както и хигиенните изисквания при първичното производство на храни. Наредбата препраща и към Регламент № 852/2004 г. относно хигиената на храните. От изложеното следва, че за да бъде удовлетворено изискването за пълна и коректна правна квалификация на деянието, в АУАН и НП е следвало да бъде посочено конкретно задължение по приложимата Наредба № 1 от 26.01.2016 г., както и от Регламент № 852/2004 г., което дружеството не е изпълнило, доколкото административното обвинение е формулирано именно в тази насока. По този начин, при издаване на НП е допуснато нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, която норма предвижда, че НП трябва да съдържа законните разпоредби, които са били нарушени виновно. Липсата на пълна правна квалификация на констатираното нарушение препятства от упражняването на правото на защита от наказаното лице, поради което, следва да се приеме, че наказателното постановление е издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Решение № 7691 от 6.12.2019 г. на АдмС - С. по адм. д. № 11112/2019 г.

Ето защо, като е отменил санкционния акт, районният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила. При касационната проверка на обжалваното решение по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК не се констатира наличие на някое от отменителните основания по чл. 348 от НПК.

При този изход на спора на ответника следва да бъдат присъдени разноси за процесуално представителство и заплатен адвокатски хонорар. Съдът намира, че възражението на касотра за прекомерност на платено адв. възнаграждение е основателно и правната сложност на случая, предполага намаляване на възнаграждението, което се присъжда като разноси в полза на ответника до минимален размер – 300 лева.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20214576/22.11.2021 г., постановено по н. а. х. дело № 16497/2018 г. по описа на Софийски районен съд

ОСЪЖДА Областна Дирекция по Безопасност на Храните – С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 300 лв. /триста/, представляваща разноси в производството, пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

Председател

Членове 1.

2.